

Un passeig pel Rodó...



Us presentem una petita mostra del que, per a nosaltres, és l'essència del Rodó.

L'Escola- Bressol Municipal el Rodó és un Centre Educatiu Municipal de gestió directa que l'Ajuntament de Molins de Rei va posar en funcionament el mes de maig de 1970. El projecte va ser fruit del treball d'un equip interdisciplinari (salut, educació i gestió) pensat per atendre i educar els infants durant els primers anys de la seva vida. Actualment acull infants de 1 a 3 anys.

Per al proper Curs 2020-2021, els més petits seran els infants nascuts durant l'any 2019 i els més grans els infants nascuts l'any 2018.

Entenem el Rodó com un espai d'infants que parteix de la seva mirada on la base del projecte educatiu és el respecte, la responsabilitat d'acompanyar a cada infant en el seu procés de vida, on acompanyar vol dir ser-hi present, observar, estar disponible i crear situacions de joc que el convidin a ser el protagonista de la seva educació, un procés de construcció sempre personal, únic i intransferible, i que durant el camí se senti acollit, escoltat, entès, recolzat en el seu propi criteri i sobretot estimat, ja que l'educació emocional és un pilar fonamental de la seva vida.

Cada infant és únic, amb un bagatge i ritme propi i competent: capaç de pensar, observar, participar, decidir, rebutjar i fer propostes, que pot establir vincles afectius i relacions diverses, que pot arribar a ser cada vegada més autònom, que es comunica amb múltiples llenguatges (corporal, afectiu, verbal...) que a més a més d'actuar, té necessitat de comprendre.

LES FAMÍLIES

Les famílies sou el més important que tenen els vostres fills i filles, sou els primers educadors, per això, des de l'escola volem facilitar la vostra presència i compartir la vostra experiència, amb la confiança de sentir-vos acollides, escoltades, reconegudes i compromeses.

Considerem que família i escola hem de caminar juntes en l'acompanyament de l'infant. Per això establim relacions personals basades en la cooperació l'entesa i la complicitat

En ser una escola oberta a les famílies teniu lliure disposició per parlar diàriament amb nosaltres; el contacte diari ens permet anar-nos coneixent, traspasar informació necessària per aconseguir el benestar de l'infant i poder estar informats diàriament de les vivències dels infants casa i a l'escola. De paraula, escrivint a “la llibreta”, al correu o diferents mitjans que ens permeti conservar la memòria de les vivències. Què ens ha passat avui? Com ens hem sentit? Ho percebem important perquè ens manté en el relat de la nostra història. Perquè som relat.

El contacte diari es complementa amb altres situacions d'intercanvi més formals i estructurades, com són les reunions, trobades de grup i les entrevistes personals.

La participació col·lectiva de les famílies es fa a través del Consell Escolar a través de l'AMPA i a través de Projectes que treballem conjuntament com: CREIXEM A LA NATURA, PASSETS PER UNA LLAR SOSTENIBLE, CARÍCIES LITERÀRIES, EL BANC DEL TEMPS, NATACIÓ...

ELS PRIMER DIES

Anar a l'escola bressol pot suposar per la criatura una primera separació dels pares i/o dels seus vincles afectius i conèixer un altre ambient, uns altres adults i altres infants, situacions diferents que li poden produir una certa inseguretat. Per aquest motiu proposem que aquesta entrada es faci de manera progressiva, a poc a poc, perquè aquest pas sigui el més tranquil possible i garantir el seu benestar.

Des de l' inici de la seva estada, partim de la seva mirada per saber què necessiten, saben que el que més desitgen és estar amb la seva família; sabem també, que no estan preparats per la socialització, per compartir espais, materials i adults i per això ens adaptem nosaltres al ritme i evolució de cadascú i ho fem de bracet amb la seva família, amb la qual compartim dubtes i descobertes; amb el temps l'escola va esdevenint un espai de confiança i familiaritat on valorem molt els vincles afectius que es van creant.

Disposem de 4 estances. Els infants més petits, que són un total de 26, fan una entrada progressiva des del primer dia i, per poder atendre'ls òptimament, ho fan en dos torns; la primera meitat en horari de 9:00 a 10:30h. i l'altra meitat de 10:45 a 12:15h. En funció de com es van mostrant, van allargant l'horari. Els infants veterans, (que són els 26 que continuen del Curs anteriors), inicien tots junts el primer dia de Curs per a retrobar-se, i en els posteriors dos dies, es van afegint els infants nouvinguts (que són 7 infants a cada grup), inicialment en horari de matí però que podem anar adaptant en funció de la seva evolució.

Durant aquest període, hi ha dos adults per estança, el referent i un de suport que també forma part de l'equip que acompanya els infants al llarg de Curs i que ho fa des del principi, començant ja des de l' inici, fet que afavoreix la creació de vincles més propers.

ELS INFANTS. APRENENT A SER

“Un infant aprèn de l’entorn si li és favorable, no aprendrà si l’entorn no l’acompanya. Aprèn allò que és important per al seu entorn, per fidelitat a la seva família. Aprèn quan converteix experiències en coneixement, quan estableix vincles afectius”.V. Arnaiz

Partim del fet que l’eix principal del Rodó són els infants. Un infants que es construeixen a si mateixos, actius, amb capacitats i en continua evolució. Són competents: tenen desitjos, capacitats, habilitats, coneixements, desig de créixer, de conèixer, de descobrir. Aprenen dels altres i amb els altres; tenen el seu propi ritme, necessitats, interessos, emocions i experiències. Es fan preguntes, exploren, busquen estratègies, que creixen i es va trobant amb la seva personalitat i la van reconeixent, acceptant, canviant...

Es mouen físicament i, per tant, es mou el coneixement i la creativitat, sense un adult que els digui què han de fer. I és però en segon terme i els escolta amb tendresa i els parla amb la mirada, el gest, la presència, la parla...

I en aquesta llibertat que viuen, sorgeixen totes les emocions i la seva personalitat. Es mostren contents, alegres, perquè estant vivint i construint la seva pròpia educació.

“Sembra en els nens bones idees encara que no les comprenguin... els anys s’encarregaran de desxifrar-les en el seu enteniment i de fer-les florir en el seu cor”. (Montessori, “la ment absorbent del nen”).



ELS ADULTS. L'EQUIP EDUCATIU

“Una forma de saber si la intervenció educativa és correcta és veure si el nen és feliç”. M.Montesori.

Partim de la idea d'un adult com un professional compromès i perseverant, que ha de saber, per poder acompanyar, conèixer, per poder escollir, reflexionar, per poder decidir.

Dit això, pensem que la criatura necessita un adult que sigui un mirall de plaer i alegria per cadascú, i que els acompanyi integralment i durant tota la seva estada al Rodó. Aquesta unitat i continuïtat en l'acompanyament facilita la relació afectiva indispensable per crear un vincle afectiu pensant també perquè doni continuïtat al vincle afectiu-corporal de la mare, especialment important durant els primers anys de vida.

“No es pot entendre què és un nadó si no es té en compte que darrere de cada un, hi ha una mare que el sosté”. D.W.Winnicott

Com equip, valorem la nostra feina, ens agrada reunir-nos, estar informats/es, opinar, decidir, participar de forma activa en diferents àmbits, per poder sentir el projecte com un tot global on cada aportació és una peça clau que té una coherència i dona una unitat a un projecte comú que es construeix cada dia gràcies a tothom.

Ens agrada anar-nos formant conjuntament, en un espai on ser acollits i reforçats en les nostres necessitats, que ens permet compartir significats, sensacions i sentiments; ens facilita eines per poder escollir, opinar i crear les pròpies maneres de fer escola, i ens empeny a seguir amb il·lusió una camí dibuixat entre tot/es, on anem aprenent contínuament, no donant mai res per sabut.

MODEL ARQUITECTÒNIC

El model arquitectònic està pensat per gaudir de la natura , la llum natural i promoure la salut, on totes les estances es comuniquen internament entre elles i això facilita oferir ambients de lliure circulació, i pensat per promoure la salut i el benestar partint del respecte a les seves necessitats autèntiques.

La construcció convida a un intercanvi de mirades entre el que passa a dins i a fora: esta inspirat en la idea de continuïtat entre l'entorn natural i social, un ambient que relaciona l'escola amb el món exterior a través de la cultura i la natura; totes les estances tenen sortida directa al jardí.



ELS ESPAIS. LA CREACIÓ D'UN AMBIENT QUE CREA IDENTITAT

Pensem l'espai com un lloc que et defineix, que crea identitat. L'organitzem pensant en l'acompanyament de la criatura, donant resposta a les seves necessitats, prioritzant el seu benestar: si no sent que va net, descansat, alimentat i acompanyat no s'interessarà per jugar i investigar. El pensem més com una casa, buscant l'harmonia, un lloc que et defineix, que l'estètica respongui a l'ètica.

Cada grup d'infants té el seu espai propi organitzat de tal manera que permet la manipulació, l'experimentació, la calma, els descans, la higiene, l'alimentació, el moviment... També hi ha la zona de canvi de bolquers i els lavabos.

Totes les estances tenen sortida directa al jardí (amb un espai diferenciat per als més petits), espai de lliure circulació, que a més a més del joc a l'aire lliure, permet realitzar moltes de les activitats quotidianes, com ara els àpats; El fet que totes les aules es comuniquin interiorment, facilita la comunicació amb l'altre grup d'infants.



LA VIDA QUOTIDIANA. L'ATENCIÓ A LES NECESSITATS AUTÈNTIQUES

“El respecte a l'infant com a persona, com a ésser únic que estableix relacions i que influeix en els esdeveniments del seu entorn. I, en conseqüència, el valor d'una atenció el més individualitzada possible”. Emmi Pikler



La vida quotidiana és l'eix que facilita al nen i la nena, aprendre a viure, relacionar-se, conèixer i descobrir-se. I per aquest motiu són les accions que es deriven d'aquesta vida quotidiana, les que ens possibiliten a l'equip organitzar les diferents propostes educatives per ajudar-los a satisfer les seves necessitats autèntiques, a desenvolupar les seves capacitats motrius, cognitives i emocionals, respectant els seus temps. Per assegurar que es senti segur i equilibrat emocionalment, oferim relacions personals estables amb les persones que en tenim cura.

Necessitat d'autonomia i de temps per poder créixer al seu ritme

Els acompanyem en el procés d'aprendre, perquè la criatura és un tot global, i l'atenció al cos no la podem separar de l'atenció a la seva persona, al que sent quan s'embruta, quan no es troba bé, quan no sap què li passa... per això és tan important com el mirem, l'agafem, i l'estona que li dediquem. Autonomia no té a veure amb la instrucció, té a veure amb ajudar a créixer d'una manera determinada.

AUTONOMIA ÉS AQUESTA NATURALITAT I SEGURETAT AMB QUE ELS INFANTS VAN PEL RODÓ COM SI ANÉSSIN PER CASA.





L'ALIMENTACIÓ AL MIGDIA: L'ESTONA DEL DINAR

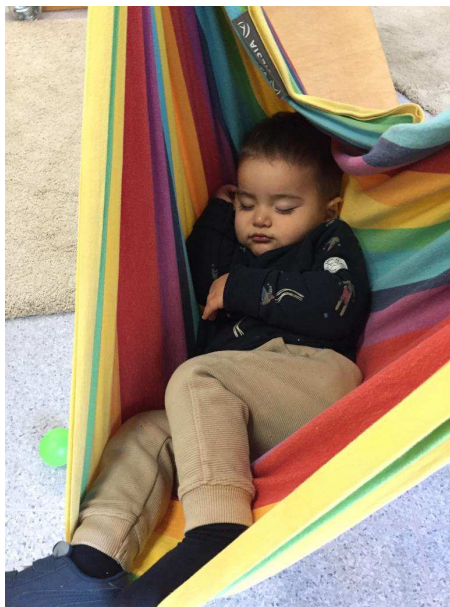
Quan l' infant menja, no només està assaborint els aliments, sinó tot allò que el menjar significa per a ell en termes de familiaritat, en termes de sentiments, d'emocions i en termes relacionals, per tant el moment de l'àpat procurem que sigui un moment de plaer per a l' infant i de relació entre ell i l'adult de referència: l' infant s'alimenta per créixer, per viure.

“Els primers anys de vida són els més importants de la nostra existència, pel que necessitem una forma d'alimentació molt equilibrada que ens ajudi a créixer i desenvolupar-nos amb harmonia i fortalesa.” Montse Bradford.

Els menús s'elaboren a la nostra cuina i s'adapten a les necessitats de cada infant i als costums de criança de cada família. En relació a la quantitat, respectem la seva decisió. Durant els àpats, a més a més de l'equip educatiu, disposem de monitoratge de suport, perquè els infants se sentin atesos i tranquils per anar descobrint nous sabors i textures.

Tots els infants dinen a la seva estança a les 12 del migdia. Durant l'estona del dinar, a les estances dels petits, la ràtio aproximada és de 3 infants per adult i de 6 aproximadament a les estances dels més grans.





EL DESCANS

“Es infants, i els seu cervell, necessiten jugar, relaxar-se i reposar per poder consolidar totes les experiències i aprenentatges que, inevitablement van acumulant dia a dia amb una estimulació i una interacció social, normal” Saracho Spodek).

Activitat i descans són dues necessitats bàsiques en el desenvolupament dels infants. Equilibrar-les incideix en l'atenció, la memòria i l'aprenentatge.

La falta de regulació produeix cansament, angoixa, dificulta l'atenció i l'aprenentatge.

Els infants més petits poden necessitar descansos més breus i freqüents, per la qual cosa tenen l'espai de dormir a la mateixa estança. Els més grans dormen a la sala d'usos múltiples. Organitzem les activitats de la tarda i utilitzem els espais del Rodó de manera que permetin respectar el temps de migdiada de cada infant.

En començar l'escola les famílies ens expliquen què necessita el vostre fill o filla per fer un descans tranquil i plaent, a quines hores acostuma a descansar, de quina manera el poseu a dormir, si necessita algun objecte propi que l'acompanyi, com ara xumet, un peluix... Nosaltres recollim aquesta informació i la tenim en compte per tal que tots els infants facin el descans que necessiten i d'aquesta manera puguin renovar energies per continuar jugant. Us demanem que porteu la roba de casa perquè transporta sensacions, olors, textures, conegudes.

No els despertem, cadascú s'integra a l'activitat de l'estança quan acaba el son. Respectar és unes mans que acullen, una paraula que embolcalla, un canvi de bolquers que crea vincle, una manera d'acompanyar els àpats, donar el temps que necessitin per descansar.



EL JOC I LES EMOCIONS COM A FIL CONDUCTOR

“Es viu i s’aprèn, si el joc és lliure”. F. Tonucci.

Pensem en el joc com a propietat interna del pensament de l’infant.

Al Rodó juguen lliurement amb un espai saludable física i mentalment, segur, pensat, organitzat perquè cada criatura trobi respostes sobre la seva necessitat interna. I cada criatura té la seva i la té en el moment que la necessita. A través del joc lliure, explora, observa, prova, s’equivoca, dubte, es comunica, en definitiva aprèn de manera significativa.

Si respectem la seva necessitat de joc, de moviment, s’impliquen amb tot el que fan, els ajudem a créixer.

Es a partir del joc i les activitats de vida quotidiana que va sorgint la relació i el llenguatge de cada criatura perquè experimentació, informació, vivència relació i llenguatge formen un bloc únic i indivisible.



Quan el joc és col·lectiu hi ha encara més connexions neuronals però aquest tipus de joc ha de ser quan els infants es posen d’acord per fer-ho, no perquè nosaltres ho decidim. Descobrir que poden fer una acció i tornar-ho a provar, obtenint el mateix resultat és molt gratificant. **ES LA MANERA D’APRENDRE A APRENDRE!**



ELS MATERIALS DE JOC. APRENDRE A FER

“Ajudem-los a fer-ho per si mateixos. Qualsevol ajuda innecessària és un obstacle pel desenvolupament”. M. Montessori.

Oferim un espai a l'infant amb un material concret perquè realitzi la seva activitat natural d'exploració i manipulació d'objectes i descobreixi per si mateix el resultat de les seves accions.

A l'experimentar amb els materials, s'entretenen amb les accions que més els agraden. Això els porta a realitzar moltes comprovacions, a investigar el funcionament dels materials, la causa o efecte que produeixen amb la seva acció. Tot aprenentatge demana desig, assaig, error, repetició i temps.

APRENDRE O ENSENYAR?

Oferim un ambient que facilita que aprenguin.

Aprenen a estar ocupats amb algun objecte o a adquirir interès per alguna cosa, a provar, a experimentar. Aprenen a conèixer l'alegria i la felicitat, les quals signifiquen l'èxit que han assolit, és a dir, són el resultat de la seva pròpia i pacient constància.



EL MOVIMENT LLIURE

“Escollar els infants petits i entendre’ls quan encara no parlen amb paraules. Saber-hi respondre en la mesura adequada, donant prioritat a l’acolliment de les iniciatives de l’infant abans que la satisfacció del plaer de l’adult en la relació mútua...Creure en les seves capacitats de créixer i adquirir autònomament les postures i els moviments essencials per a la vida. (Lokzy).

A cada estança hi ha un material que facilita el moviment en el moment que l’infant ho necessita entenent que és expressió de vida i facilitador d’aprenentatge. Cada criatura, intenta superar els seus propis reptes a partir de les possibilitats del seu cos i del seu interès, per iniciativa pròpia. Els adults observem i acompanyem el moviment de cada infant des del respecte i la presència.



La capacitat de saltar no és una qüestió física, psíquica, requereix haver superat tot una sèrie de pors en relació amb la caiguda. I una idea d'un mateix i del que li passa cada vegada que cau. Caure és quedar-se sense recolzament. Per això està relacionat amb la història individual, emocional, sensorial de com ha estat sostingut, transportat, mirat... **I es que el cos és un element clau en la nostra relació amb nosaltres mateixos i amb el món que ens envolta!!**

AMBIENTS PREPARATS I ADEQUATS

« Hem de donar a les nenes i als nens l'oportunitat de sentir abans de comprendre, d' experimentar abans de conèixer, ja que no hi ha res en la intel·ligència que no hagi passat abans pels sentits » Piaget 1983

El desenvolupament parteix d'una necessitat interna, però aquesta ha de comptar amb els materials i els ambients que permetin satisfer-la. Per això oferim espais de joc en petit grup (tallers) on hi ha objectes, eines i materials que conviden a descobrir i a comunicar el que senten i aprenen. El fet d'estar en grup reduït permet gaudir d'un ambient més tranquil. Des de la calma i sense pressa és més fàcil ser conscient de les descobertes pròpies i del que van descobrint els companys.



XARXA DE RELACIONS I AFECTES. APRENENT A CONVIURE

“L’educació emocional parteix del tu i jo inicial per ajudar a evolucionar fins descobrir i gaudir del nosaltres.”V.Arnaiz.

En definitiva un objectiu fonamental de l’escola és aprendre col·lectivament a conviure a través de l’adquisició d’habilitats, coneixements, estratègies socials... Les relacions que estableixen conviden a fer-ne ús, sobretot si es donen en un grup conegut i estable. També si el context és adequat i ric en estímuls i desafiaments... i observem com es comprometen amb un company i comparteixen un repte comú de forma cooperativa... i sentiments, emocions, coneixements, complicitats.

I aquesta activitat emocional implica el coneixement d’ un mateix, conèixer els altres i saber relacionar el que ets, saps, sents i vols amb el que penses que els altres són, pensen, senten i volen.

Donem valor als moments en que ells ulls no tenen pressa pressa i s’aturen en els petits detalls; a les mirades plenes d’afecte i d’intencions; als moments en què perdem de vista la resta del món perquè estem MIRANT una cosa o, més important encara, ALGÚ. La mirada de l’altre obre les portes del reconeixement, de l’autoestima, de la confiança en un mateix i del benestar.





EL JOC A L'AIRE LLIURE: CREIXEM A LA NATURA

El crític d'art Bernard Berenson recordava que els episodis de la seva vida més feliços corresponien als dies que jugava sol al bosc: *“En la infància, aquest èxtasi s'apoderava de mi quan era feliç a l'aire lliure (...). Una boirina argentada resplendia i tremolava sobre els til·lers (...) Recordo que grimpava una soca i em sentia de sobte immers en el seu ésser. Jo no l'anomenava amb aquell nom. No em calien paraules. Allò i jo érem un. Segurament la major part dels infants són així”.*

AL RODÓ, donem valor a l'entorn natural concretat en l'acció espontània dels infants al jardí, que utilitzem com a recurs i context fonamental per al desenvolupament motor, sensorial, emocional, social, ètic i estètic dels nens i les nenes.

Conseqüentment donem valor a la riquesa dels materials naturals “pobres” (cost zero) i que els infants redescobreixen contínuament: floretes, fulles seques, pedretes, sorra, bestioles, fang, aigua...

En aquest sentit fomentem que es sentin satisfets per com juguen més que per allò que posseeixen. Entenem que aquest principi enriqueix el veritable benestar.”Deixar-nos temptar per la riquesa secreta del jardí”. Penny Ritscher.





“El coneixement també neix de l'educació emocional quan ajudem a convertir la curiositat en interès fins arribar a l'interrogant i a la recerca”. V. Arnaiz.

Aprenem a respectar i tenir cura de la natura, de nosaltres i... DELS ALTRES !

El reconeixement de sensacions i les emocions així com les actituds positives fonamentals en les relacions humanes (curiositat, respecte, llibertat, solidaritat, esforç, companyonia) són un objecte preuat. Fomentem que tots els aprenentatges vagin encaminats en funció d'aquestes actituds.



SORTIDES I FESTES POPULARS

Utilitzem la cultura com a coixí afectiu, emocional... a partir de la música, la cançó, el conte, la poesia, la celebració de les Festes Populares, amb les famílies, adaptades als interessos i necessitats dels infants perquè en puguin gaudir i ser partícips de la nostra cultura. "Perquè hi hagi una bona integració, tu com a persona has de tenir una bona base i has d'estar orgullós i conèixer les teves arrels. De la mateixa manera que has d'estar orgullós de la cultura i la societat de la qual formes part". V. Arnaiz.Durant.

Durant el Curs fem sortides (amb els grups dels més grans), a l'entorn proper perquè les fem caminant i relacionades amb les Festes i activitats de la població on les famílies ens poden acompanyar i gaudir-ne amb nosaltres.



